

De promotieteams van de Belgische vrije zenders

Langs de Belgisch/Nederlandse grens krioelt het ervan: vrije zenders. Radiopiraten zouden we in Nederland zeggen, maar daar zijn de Belgen niet blij mee. de vrije zenders zijn immers hard op weg naar de legaliteit en werken beslist niet „ondergronds”. De disc-jockey's, platenruiters in België geheten, bestaan uit goedwillende amateurs die steeds professioneler zijn gaan werken. In Nederland worden hun activiteiten met veel belangstelling gevolgd. Menig Nederlands radio-amateur trok al de grens over om mee te gaan werken aan zo'n vrije zender. In ons land moet je als piraat immers regelmatig met je apparatuur voor de politie vluchten, maar in België kun je rustig je gang gaan. Onze verslaggever bezocht een aantal zenders die ook in Nederland goed beluisterd worden en al voor de nodige politieke beroering hebben gezorgd.

Het fenomeen van de vrije zenders ontstond zo'n vijf jaar geleden. Overal in België schoten ze als paddestoelen uit de grond. In veel gevallen ging het om eendagsvliegen die met een krakemikkig zendertje twee uur per dag Nederlandstalige dijenkletsers voor de buurvrouw draaiden. Maar de meeste vrije zenders overleefden de biginfase, gingen steeds professioneler werken en zochten erkenning als legale programmamakers.

De Belgische regering beseft niet langer om de vrije zenders heen te kunnen. Ook al omdat door de bomen het bos niet te zien was, besloten de politici enige structuur in het fenomeen aan te brengen. Hiervoor werden een aantal voorwaarden in het leven geroepen. De eerste voorwaarde luidt dat de vrije zenders gebaseerd moeten zijn op een stichtingsvorm, in België VZW geheten. Ten tweede moeten de zenders hun regionaal belang kunnen aantonen. Tenslotte moet hun apparatuur voldoen aan de normen die de Belgische PTT eraan stelt. De meeste vrije zenders hebben inmiddels ervoor gezorgd aan al deze normen te voldoen. Officieel heeft de Belgische regering nog geen enkele zender legaal verklaard, maar laat de activiteiten wel ogluikend toe.

De huisvesting van de Belgische vrije zenders loopt nogal uiteen,

maar de meeste van hen zijn gevestigd in de bovenzaal van een café. De kroeg zorgt doorgaans voor extra inkomsten.

De aanwezigheid van vele andere vrije radio's in de omgeving wordt doorgaans niet beschouwd als concurrentie. „Iedereen doet gewoon zijn best om er iets van te

DJ Frank van Wijk in Studio 1 van Arcan.

Ludo Wijnen, de enige betaalde kracht van Arcan Radio: „Veel interesse van regionale adverteerders”.

maken”, aldus een medewerker. „Iedereen doet bovendien alles pro deo. Het is een hobby, maar die verschilt wel duidelijk van andere hobby's. Het is nog altijd een

opoffering. Als de presentator een keer geen zin heeft, zal hij toch moeten komen. Dat programma moet gewoon de lucht in.”

Officieel mag het zendvermogen niet verder reiken dan acht kilometer in de omtrek, maar de meeste „piraten” beschikken over zodanige apparatuur dat men al gauw de 60 kilometer haalt.

